

fra nu af og til den Tid, Forslaget kan komme frem igjen, støttet paa Bevise om, at Aalborg Commune i denne Sag er kommen til en vis Grad af Selvberedthed og ikke lever i Drømme- nenes Rige, kun i det Høieste $\frac{3}{4}$ Aar, til hvilken Tid vi saa kunne give en saadan Be- myndigelse; skulde vi da i dette Dieblis gaae ind paa denne Begjæring? Jeg troer det ikke, og det gjør mig derfor ondt, at den ærede Rigsdagsmand for Aarhuus Amts 1ste Valg- kreds (Winther) har givet denne løst henfaste- de Begjæring sin Understøttelse. Naar de ære- de Herrer havde sagt: Vi have blot villet bringe denne Sag i Erinbring, blot villet bringe den frem igjen som en Forhandlingsgjenstand — ja, saa var det den Veie, man maatte gaae, thi det er den forstandigste, den simpleste Fore- spørgsilsveie, der gives; men naar de forlange, at Thinget skal lægge Andet deri end dette, saa have de Uret. Det er min Overbeviisning, at Sagen accurat staaer ligesaa godt efter Inden- rigsmiisterens Udtalelse som før, og den hele Forsjæl er, at det Samme, som Indenrigsmi- nisteren nu har sagt os, maatte han svare Aal- borg Commune: „Jeg kan ikke give mig af med Eders Drømmerier; I maae have ganske andre veludtænkte Planer, førend der kan blive Spørgsmaal om at gjøre et eneste Skridt i i den Retning.“ Jeg forlader nu denne Sag, der vel i det Hele taget maa betragtes som en død Mand, som man ikke længere skal slaae paa, og gaaer over til de forskjellige forelig- gende Gjenstande.

Mellem de Paragrapher, der ligge, for er ogsaa den om Pensionsvæsenet, og jeg skal da tillade mig at henstille til Ministeriets nær- mere Overveieelse, om ikke § 6 i Pensionsloven trænger til en Endring — man kunde svare sig til en Udvidelse — og om ikke Ministeriet ved flere Leiligheder finder sig i Forlegenhed med at affleddige Embedsmænd, med hvis Op- førelse det ikke kan være tilfreds, forelegen lige- overfor Evangen til at maatte pensionere dem paa samme Maade som den, hvorpaa man pen- sionerer og kun bør pensionere veltjente, ældre og svagelige Embedsmænd. Jeg er overbevist om, at efterat vi have seet, hvad der har til- draget sig, vil Ministeriet være villigt til at

stjænke denne Sag den alvorligste Opmærksom- hed til næste Gang, vi mødes her igjen.

Jeg kommer nu til et Par af de mindre Poster. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgkreds (F. Brun) gif igaar ind paa en meget alvorlig Kæfserdiggjørelse af den Forvaltning, der finder Sted ved Sindsstige- Anstalten i det sydlige Sjælland. Det er nu ikke min Hensigt at følge ham i dette Spor, og hans Stilling kunde maastee opfordre ham til at gaae ind paa Enkeltheder, der dog ikke kunne bringe os Andre til at gaae saa langt ind derpaa. Men jeg skal dog gjøre den ære- de Rigsdagsmand opmærksom paa, at dersom han tilfældigviis ved Siden af sin Stilling som Rigsdagsmand var Directeur for denne Stift- telse, vilde det ikke være vel betænkt, naar man havde for Die at staffe en bedre Dekonomifor- valtning tilveie, saa afgjort at optræde til Forsvar for, hvad der er steet. Jeg kan be- gribe, at han siger: der er gjort, hvad vi troe, der kunde gjøres, men naar han udtaler sig saaledes, som han har gjort, vil der ikke i Fremtiden kunne ventes nogensomhelst Forbe- ring; thi han siger derved til sine Undergivne — jeg forudsætter, at han var Directeur —: „I behøve ikke for at tilfredsstille mig at staffe et bedre Resultat tilveie, jeg er godt fornøiet med det, som det er;“ men derved svækker han sin Myndighed ligeoverfor sine Undergivne. Af de Poster, som det ærede Medlem har om- talt, skal jeg kun berøre en eneste nærmere, idet Bevillingen af denne Post, saavidt jeg kan skjønne, saavel efter Lovgivningen, som efter de Sædvaner, der have knyttet sig til denne Lov- givning, er en Umulighed. Man har sagt, at de 136 Rd., der ere forlangte til en Fyrbøder og Maskinpasser ved denne Stiftelse, vare et Kornstillæg; men da denne Bestillingsmand har fri Bolig og fri Føde — han tager rigtignok 100 Rd. i Stedet for den frie Føde, men det er hans Sag; thi han er ansat under den Betingelse at spise frit tilligemed de øvrige Betjente ved Stiftelsen — og jeg troer ogsaa han tillige har frie Lys — og han behøver, forekommer det mig, kun lidet Lys; thi efter- som han arbejder ved Fyreanstalten fra 5 om Morgenen til 10 om Aftenen, kan han godt